

РОЗСТРІЛЯНЕ
ВІДРОДЖЕННЯ

КНИГА 6

ГЕО ШКУРУПІЙ

НАЙКРАЩІ
ТВОРИ

Гео Шкурупій

Найкращі твори.

Розстріляне

відродження. Книга 6

Збірка «Найкращі твори» Гео Шкурупія представляє вершину творчого доробку одного з найвизначніших українських письменників ХХ століття. Вона включає в себе найвідоміші поетичні і прозові твори автора, що відображають його неповторний стиль, вражаючий символізм і глибоку емоційну напругу. Шкурупій майстерно передає дух свого часу, поєднуючи традиційні українські мотиви з модерністськими експериментами, створюючи багатопланові і складні образи. Книга надає читачеві можливість зануритися в багатогранний світ української літератури, відчувати її багатство і красу через призму одного з найталановитіших її представників.

*Publisher: Andrii Ponomarenko © Ukraine
Kyiv 2024
ISBN: 978-617-8454-26-5*

Повість про гірке кохання поета Тараса Шевченка

Нині Шевченко під моїми ногами

Михайль Семенко

*Тарас Шевченко — з черевом і мозком, а не висхлі, підмащені
олією моці.*

Михайль Семенко, «Реабілітація»

Поміщицький рай. Примхи Миколи I, імператора
всеросійського. Доба й геній. Перша машина.
Пророчі думки.

Спокійно спить пан Енгельгарт у розкішній
відпочивальні свого білого палацу. Він ретельно
виконав за день обов'язки колонізатора перед його
величністю Миколою Павловичем, імператором
всеросійським. Закатувавши за день кількох
кріпаків, нажершись, напившись і згвалтувавши
найкращу дівчину-кріпачку, спить пан Енгельгарт, з
усіх боків обкладений пуховиками.

Але ось пан раптом розплющив свої сонні,
заплилі салом очі. Може якась нечемна блоха, що

відважилась залізити в панські пуховики, потурбувала пана, чи може панові захтілося пити після такого трудового дня, але пан рішуче сперся на лікоть і сердито подзвонив, маленьким срібним дзвіночком, що його дзвінкий голос розлягся усіма покоями палацу.

Нечутно, як тінь, вбігла в панську відпочивальню сонна й гаряча від раптового й короткого сну покоївка й злякано завмерла, чекаючи на суворий панський голос. Русяві коси розсипались по плечах дівчини, що, зігнувшись і боячись підвести на пана очі, чекає несподіваної немилости.

Пан навіть не подивився на дівчину, він старанно прислухався. Його чутливі випещені вуха потурбував якийсь шум. Пан знову прислухався. Ясна місячна ніч розливала своє тихе урочисте світло в покоях панського палацу. Від недалекого ставка й болота підіймалось мелодійне кумкання жабів, що різноголосими дзвінками імпровізували найпоетичнішу музику літньої ночі.

— Жаби! — сердито промурмотів пан.

Почувши сердитий голос пана, дівчина похитнулась, як під ударом батога. Пан на хвилину замислився. Коли б це шуміли кріпаки-селяни, він би одразу знав, що робити, щоб вони змовкли, але це були звичайні жаби в ставку й болоті, що їх не потягнеш на стайню, щоб там засікти до смерті. Але